

DE STER VAN NEDERLAND

15 JULI 1936

No. 14

41e JAARGANG

Drink geen wijn noch sterken drank, en eet niets onreins.

Richteren 13:4.

HET WOORD DER WIJSHEID VAN DEN LATERDAAGSCHEN HEILIGE

Door Joseph Smith, hun eersten profeet en leider, ontvingen de leden van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen als openbaringen van God niet slechts geestelijke, doch eveneens tijdelijke leerstellingen. Dit was in overeenstemming met hun geloof, dat geest en lichaam de ziel des menschen vormen, hetgeen inhoudt dat alles, wat het lichaam verlaagt, den vooruitgang der ziel belemmert.

Overeenkomstig zulk een leerstelling zijn geestelijke en tijdelijke zaken van overeenkomend belang en dienen zeer juist alle levensfasen in des menschen godsdienst te zijn opgesloten.

Op 27 Februari 1833 ontving de profeet een openbaring, het Woord der Wijsheid genoemd. Dit was geheel en al gewijd aan instructies voor gezondheid van lichaam en geest, en het tweede der eerste vier verzen ter inleiding meldt een treffend openingswoord: „Gezonden te worden als een groetenis; niet als gebod of dwang, doch door openbaring en het woord van wijsheid, toonende de orde en den wil van God ten opzichte van de tijdelijke zaligheid van al de heiligen in de laatste dagen”. Met andere woorden: het doet geen inbreuk op des menschen vrijen wil en hij mag met zijn aardschen tabernakel blijven doen, wat hij wil, evenals hij dat met de ontwikkeling zijner ziel mag; doch in verband met wat het beste is, werd goddelijke voorlichting gegeven. Het is belangrijk te weten, dat het Woord der Wijsheid meer dan honderd jaar geleden werd gegeven, toen men nog niet kon

droomen van wetenschappelijke onderzoekingen en navorschingen, zooals wij die thans beleven en toen de medici nog niet tot het besef waren gekomen, dat door het gebruik van alcohol en andere verdoovingsmiddelen het lichaam mogelijk schade zou kunnen ondervinden.

Het Woord der Wijsheid, hetwelk nog geen 500 woorden omvat, geeft duidelijk de feiten aan van het gezondheidsevangelie, welke de onderzoekende machten zelfs thans nog vaststellen. Dit is zeer duidelijk gebleken bij verschillende voorvallen, waar een algemeen aangenomen gedachte lang tegenstrijdig bleef om tenslotte uiteen te spatten voor de vordering der wetenschap, welke waarheden ondersteunt, vele jaren geleden door het Woord der Wijsheid geleerd.

Gezondheidsgewoonten

De gezondheidsgewoonten vormen een belangrijk deel van de leer der Laterdaagsche Heiligen. Meer dan een eeuw is het goddelijk geopenbaarde Mormoonse Woord der Wijsheid een gids tot lichamelijke sterkte en reinheid geweest. Het behelst de onthouding van sterken drank, tabak, thee en koffie en raadt het spaarzaam gebruik van vleesch aan. Het prijst fruit en kruiden en granen aan.

Dr. L. Weston Oaks van de Brigham Young Universiteit, schrijver van dit artikel, spreekt met gezag, wanneer hij enkele onderdeelen van deze gezondheidscode bespreekt, daar het Woord der Wijsheid voor hem een bijna levenslange studie heeft uitgemaakt. Zijn boek *The Medical Aspects of the Latter-day Saint Word of Wisdom* (De medische inzichten van het Laterdaagsch Woord der Wijsheid) is een waardevolle bijdrage tot de Kerkliteratuur. In dit artikel beschrijft hij enkele der laatste vindingen der wetenschap aangaande dit onderwerp met conclusies, welke een voorlichting dienen te zijn voor allen, die belangstellen in de reis op „de hooge zeeën naar gezondheid”.

Ons wordt geleerd „..... het vleesch der beesten en van de vogelen der lucht heb Ik, de Heere, eveneens verordend tot het gebruik voor den mensch met dankzegging, niettemin zoude het met spaarzaamheid gebruikt worden”.

Weder heeft de moderne wetenschap geopenbaard, dat het overladen van het lichaam met vleesch den nieren zeer veel nadeel berokkent en vaak den persoon reeds op vroeg-middelbaren leeftijd tot een hopeloozen invalide maakt.

Ons wordt eveneens geleerd, dat alle granen goed zijn voor voedsel, doch dat tarwe het beste voor den mensch is. Dit is van

belang met het oog op het feit, dat voedselonderzoekers onderscheidene en belangrijke nadeelen in andere granen schijnen aan te toonen, waar men hun toch voorname voedingsrollen toeschreef. Een belangrijk voorbeeld hiervan is, dat haverhout, wanneer regelmatig genuttigd, oorzaak is, dat het glazuur van de tanden wordt verwijderd.

Het door middel van groote kapitalen op alle mogelijke manieren doorgevoerde bombardement op onze tehuizen is oorzaak geworden, dat men alle kennis aangaande ware wetenschappelijke

waarheden met betrekking tot de uitwerking van tabak op het menschelijk lichaam vanuit de algemeen publieke gedachte heeft kunnen verdringen.

Gelukkig is het geen verhindering voor het onwankelbaar zoeken naar waarheid door hen, die niet door haar machten worden ondersteund.

Door onze meest vooraanstaande medische leeraars is reeds lang erkend, dat door het gebruik van tabak de twee soorten blindheid worden bewerkstelligd. Dat doofheid in niet weinig gevallen een direct gevolg van tabak is, wordt meer en meer een vaststaand feit. Hoewel het niet bekend is dat het daadwerkelijk hierdoor wordt veroorzaakt, wordt toch een hartkwaal door het gebruik er van onveranderlijk erger. Angina, die gevreesde ziekte, welke de meesten hunner doodt, die plotseling aan „hartverlamming” sterven, schijnt ongetwijfeld grootendeels door het gebruik van tabak te worden verergerd, terwijl het eveneens het einde verhaast.

Van Thrombo angitis Oblitherans, een ziekte, welke de bloedvaten, vooral van de voeten en onderbenen, pijn, koude en eveneens kanker veroorzaakt, wordt nu algemeen aangenomen, dat het door rooken erger wordt. Enkelen vooraanstaande doktoren gelooven dit zoo sterk, dat zij beweren, dat kanker kan worden voorkomen en de pijn grootendeels kan worden gestild door geen tabak te gebruiken.

Kortgeleden ondernomen studies hebben uitgewezen, dat de bloedstrooming in de fijne aderen ten zeerste wordt vertraagd en dat de lichaamstemperatuur in de kleinere buitenste ledematen aanmerkelijk daalt onder den invloed van nicotine. Vertraging van den groei bij kinderen door tabak is reeds vele jaren bekend en betreurd.

Enkelen gaan van de veronderstelling uit, dat nicotine nimmer in den bloedstroom als zoodanig binnenkomt, doch dat ze er slechts in een of andere veranderden vorm wordt aangetroffen. Dit is niet langer verdedigbaar, aangezien men herhaaldelijk nicotine heeft afgescheiden, niet alleen uit het bloed van rookers, doch eveneens uit de borstmelk van rookende moeders.

Wederom, het is een dwaalbegrip, om ter versterking koffie of thee te drinken, wanneer men vermoeid is. Onderzoekingen hebben aangetoond, dat rust het eenige is, dat vermoeidheid kan verdrijven en weder normale functioneering zal toestaan.

Men maakt melding van een vorm blindheid als gevolg van het voortdurend gebruik van cafeïne, juist zooals blindheid door vergiftiging het gevolg is van alcohol, tabak, arsenicum en andere giften.

Het is een opmerkenswaardig feit, dat het Woord der Wijsheid in louter positieve termen is neergeschreven. Er wordt niet de oude stijl van godsdienstige leering in gevonden, dat als men het niet doet, men naar deze of die plaats zal gaan. De geheele

strekking is, om de schitterende beloften voor iemands welzijn aan te duiden, wanneer men zijn wijsheid en leiding volgt. Hem, die zijn raad opvolgt, wordt beloofd, dat hij merg in de beenderen zal hebben, waarvan de beteekenis zeer gemakkelijk is na te gaan, wanneer men bedenkt, dat de bloedcellen grootendeels, zoo niet geheel, worden samengesteld in het merg der lange beenderen; dat hij zal loopen en niet moede worden, dat hem verborgen kennis-schatten zullen worden geopenbaard met betrekking tot de dingen van het heeal, welke hem omringen.

VOOR JONGE OGEN
Bladen uit mijn Dagboek
door President Wilford Woodruff
HOOFDSTUK XXI.

(Vervolg)

Op 24 Augustus reden wij naar Terre Haute en overnachtten bij Dr. Modisett. Ik leed nog steeds aan koortsrillingen. Oud. Taylor had tot dusverre een uitstekende gezondheid genoten, doch de verwoester was niet voornemens hem een uitzondering te doen zijn op de overigen der Apostelen. Op 28 Augustus viel hij op de grond, alsof hij was neergeslagen. Hij was buiten bewustzijn, doch kwam spoedig weer bij. De volgende dag echter deed de vijand een krachtige aanval op zijn leven. Verscheidene malen verloor hij het bewustzijn en het scheen, alsof hij zou sterven. Verschillende malen hielden wij bij een huis aan de kant van de weg stil. Toen droegen wij hem in de wagen en reden naar Horace S. Eldredge, en besteeden de rest van de dag en de gehele nacht aan de verzorging van hem. De volgende morgen was Oud. Taylor zoverre hersteld, dat hij dacht, wel verder te kunnen rijden. Wij gingen dus weer op weg en reisden 56 K.M. verder naar Louisville en overnachtten bij de familie van broeder James Townsend. Wij voelden ons beiden zeer ongelukkig, daar we uiterst zwak waren. Broeder Townsend was ver van huis, doch wij werden door zuster Townsend vriendelijk behandeld. 's Morgens voelde Oud. Taylor, hoewel hij zeer zwak was, toch wel, dat hij verder kon reizen. Wij reisden 20 K.M. verder naar Germantown. Hij was die avond hard ziek en hij scheen galkoortsen te hebben. Ook ik voelde me erg zwak. De volgende dag, Zondag 1 September, besloot broeder Taylor om daar die dag te blijven en een vergadering te houden. Het was een Duitse nederzetting. Hij wilde, dat ik zou spreken en ik sprak over de eerste beginselen van het Evangelie. Hij volgde na mij en sprak, totdat hij geheel was uitgeput. Nadat wij in de herberg, waar wij onze intrek hadden genomen, waren teruggekeerd, kreeg ik weer een koortsaanval en had een slechte nacht. Ook broeder Taylor was hard ziek. De volgende dag, 2 September, was voor mij een bedroevende dag. Het was duidelijk, dat broeder

Taylor doorlopend koorts had en niet verder zou kunnen reizen.

Vader Coltrin was voornemens, zijn reis voort te zetten en vond het tijdens zijn gesprek met broeder Taylor beter, dat één ziek persoon zou achterblijven dan twee, daar ik toch zelf zoveel koorts had, dat ik hem niet zou kunnen helpen en voor mijzelf zou kunnen zorgen. Onder deze omstandigheden raadde broeder Taylor mij aan, mijn reis met broeder Coltrin voort te zetten en te trachten, zo goed en kwaad als het ging, New York te bereiken.

HOOFDSTUK XXII.

Na Oud. Taylor in de handen des Heeren te hebben achtergelaten, hoewel voor mij zeer pijnlijk, gaf ik hem de hand en ging op weg. Ik verliet hem in Germantown, Wayne County, Indiana, in de handen van een liefdrijk God en een vriendelijke en milddadige familie, die beloofde alles wat in hun macht was te doen, om hem tijdens zijn ziekte te helpen.

Dit deden ze ook, hoewel hij door hevige koortsen werd aangetast en op de rand van de dood lag. Door de genade van God herstelde hij evenwel van zijn ziekte en zette zijn reis voort. Wij ontmoetten elkaar daarna in de stad New York. Ik zette mijn reis met vader Coltrin voort en we bereikten op 18 September Cleveland. Daar namen wij de boot naar Buffalo, doch waren drie dagen en een nacht in een storm, alvorens wij konden landen. Wij landden te middernacht en daardoor liepen wij op een schoener en deukte ze in. Van Buffalo reisde ik naar Albany op een kanaalboot, en had dagelijks last van de koorts. Op weg naar Albany nam ik 's nachts een postwagen en reed op 21 September naar mijn vaders huis in Farmington. Ik was verheugd, mijn vaders familie en de andere leden der kleine gemeente van de Kerk te ontmoeten, welke daar toen waren, daar ik hen allen sterk vond in het geloof van het evangelie en blijde, mij te ontmoeten. Nog leed ik dagelijks aan koortsaanvallen.

Op 27 September stierf mijn grootmoeder (van moeders kant) Anna Thompson, te Avon. Ze was vier en tachtig jaar oud.

Het was een merkwaardig toeval, dat zij, met haar man, Lot Thompson en eveneens Mercy en Samuel Thompson, allen uit een familie, op vier en tachtigjarige leeftijd stierven.

Ik was niet in staat, mijn grootmoeders begrafenis bij te wonen.

Op 4 October 1839 stierf mijn oom, Adna Hart, drie en veertig jaar oud. Ik had hem tijdens zijn ziektzijn bezocht, hem het evangelie gepredikt en hij geloofde. Van mijn jeugd af had ik met hem omgegaan. Op zijn sterfbed vroeg hij of ik aan zijn graf zou willen spreken. Te dien tijde leed ik nog zo door koortsaanvallen en hoestte daarbij zo hevig dat mijn vader dacht, dat ik zijn huis nimmer levend zou verlaten. Doch toen men mij het verzoek van mijn oom overbracht en de dag van zijn begrafenis aanbrak, zeide ik mijn vader, paard en wagen klaar te maken, omdat ik de begrafenis wilde bijwonen. Hij vond het zeer roe-

keloos van mij, daar ik toch reeds 15 dagen aan koorts leed; dat ik trachtte, hoe zwak ik ook was, te spreken, en op hetzelfde uur te beginnen, dat de koorts kon opkomen, scheen hem dwaas toe. Mijn ouders waren zeer ongerust, doch overeenkomstig mijn verzoek nam mijn vader het span en ik reed met hem en mijn stiefmoeder 7 K.M. ver in een koude, kille wind en ik begon tot een grote vergadering te spreken op hetzelfde uur, dat de koorts gewoonlijk opkwam. Ik sprak meer dan een uur met grote vrijheid en mijn koorts week van dat uur af van me en vele dagen daarna had ik geen aanvallen meer.

Op Maandag 17 October d.a.v. voelde ik mij dermate hersteld, dat ik verder kon reizen. Ik nam afscheid van mijn vader en zuster en vertrok naar New York, waar ik op den morgen van 8 November aankwam. Ik bracht twee maanden en zeven dagen na mijn aankomst in New York door met reizen en prediken in die stad, New Jersey en Long Island, een gedeelte van de tijd met Parley en Orson Pratt. Ik had die tijd vaak koortsaanvallen, doch predikte bijna dagelijks.

Op 13 December woonde ik met Parley P. Pratt onze conferentie in New York City bij en die dag kwam Oud. John Taylor aan en het was een gelukkig weerzien. Nadat wij waren vertrokken, was hij hard ziek geweest, doch door de goedheid des Heren was hij gespaard en in staat zijn reis voort te zetten. Hij deelde ons eveneens mede, dat anderen van het quorum der Twaalven zeer ziek waren geweest en dat ze zelfs met moeite konden reizen.

Na zes dagen in New York te hebben doorgebracht, verlieten Oud. John Taylor, Oud. Theodore Turley en ik de haven van New York op 19 December 1839, aan boord van het vrachtschip *Oxford* op weg naar Liverpool.

Wij namen tussendek, hetgeen ons elk vijftien dollar kostte. Wij hadden storm en ruw weer, doch meestal was de wind ons voor een vlugge overtocht gunstig.

(Wordt vervolgd).

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

Aangekomen

Op 25 Juni j.l. zijn te Rotterdam aangekomen ouderlingen Lynn A. Argyle (uitspr. Adrgaail) van Spanish Fork, Utah, en Melvin L. Neerings van Salt Lake City, Utah. Oud. Neerings zal zijn werkzaamheden in Amsterdam aanvangen, terwijl Oud. Argyle Dordrecht als eerste standplaats is aangewezen.

Ontslagen

Oud. John M. C. Landward, die meer dan een jaar als president van het Amsterdamsche district werkzaam was, werd op 9 Juli j.l. eervol ontslagen, om naar zijn tehuis in Salt Lake City, Utah, terug te keeren. Hij zal op 26 Juli a.s. zich te Antwerpen aan boord van het s.s. „Balboa” begeven en via het Panama-kanaal en San Francisco Salt Lake City bereiken. In San Francisco zal hij eerst zijn broeder, Ernest Landward, bezoeken,

die bisschop is van de Burlingame-wijk der San Francisco-stake. Bisschop Landward vervulde van 1924 tot 1926 in Nederland een zending.

Benoemingen en verplaatsingen

Oud. J. J. van Langeveld, thans president van het Rotterdamsche district, is aangesteld als districts-president te Amsterdam. Voorloopig zal hij zijn arbeid in het Rotterdamsche district eveneens voortzetten, alhoewel te Amsterdam woonachtig.

Oud. P. D. L. Ward is van Den Helder naar Leiden overgeplaatst, alwaar hij als sen.-ouderling werkzaam zal zijn, terwijl Oud. A. E. Bingham als president der Heldersche gemeente is aangesteld.

Oud. A. B. Vance is van Delft naar Amsterdam geroepen, waar hij als sen.-ouderling met Oud. M. L. Neerings zal arbeiden.

Oud. J. A. Roghaar is van het Zendingkantoor naar Delft overgeplaatst.

Oud. A. Bond Denhalter is vanuit Dordrecht vertrokken en thans op het Zendingkantoor als ass. zendingsecretaris werkzaam.

Oud. R. J. Willey is van Den Haag overgeplaatst naar Dordrecht, waar hij als sen.-ouderling met Oud. Lynn A. Argyle zal arbeiden.

Oud. H. G. Bingham, laatstelijk werkzaam te Dordrecht, zal te Den Haag als sen.-ouderling zijn arbeid voortzetten.

Overleden

BORGER. — Op 14 Juni j.l. overleed na een smartelijke, doch geduldig gedragen ziekte te Rotterdam Zuster Augusta Frederika Maria Eliza Borger, geb. Visser, echtgenoot van Br. J. Borger, gemeentepresident te Rotterdam. Zij werd 11 November 1867 te Paramaribo, West-Indië, geboren en op 22 December 1923 door Oud. Cornelis Zappey gedoopt. Nadat op 17 Juni j.l. in de kapel van de begraafplaats een speciale dienst was gehouden, had onder groote belangstelling van vele bloedverwanten en vrienden de teraardebestelling op de Algemeene Begraafplaats Crooswijk plaats. Zondagavond 21 Juni j.l. werd in de kerkzaal der Rotterdamsche gemeente te harer nagedachtenis een speciale rouwdienst gehouden.

VAN SCHAYK. — Op 17 Juni j.l. overleed te Vlaardingen Zuster Elizabeth van Schayk, geb. Kikkert. Zij werd op 9 September 1848 te Strijen (Z.H.) geboren en 24 Augustus 1911 door Oud. H. B. Cowburn gedoopt. Op 20 Juni j.l. vond te Vlaardingen de teraardebestelling plaats. Zondag d.a.v. werd in de kerkzaal der Schiedamsche gemeente een speciale rouwdienst gehouden.

VISSER. — Te Dordrecht overleed op 21 Juni j.l. Zuster Hendrika Visser, geb. van der Kraan. Zuster Visser werd 3 April 1864 te 's-Graven-deel (Z.H.) geboren en 11 Februari 1911 door Oud. Lawrence H. Taylor gedoopt. Op 24 Juni d.a.v. had te Dordrecht de begrafenis plaats.

Inzegeningen

Door Br. Pouwel van Komen werd op 14 Juni j.l. het dochttertje van Willem A. van Komen Jr. en Dirkiëna van Komen, geb. Omlo, ingezegend, waarbij het den naam Maria ontving.

Op 21 Juni j.l. werd te Delft door Oud. John van Drimmelen ingezegend het zoontje van Hendrik Jacobus Halbe en Louise Halbe, geb. Herbert. Hij ontving den naam Hendrik Jacobus, Jr.

Doopdiensten

Tijdens een te Rotterdam op 26 Juni j.l. gehouden doopdienst werden door Oud. J. J. van Langeveld de volgende personen gedoopt: Cornelis Theodorus Rossaert, Adolph Wilhelm Bahrt, Henriette Magdalena Bahrt, geb. Kempen en Alida Eijgelaar, geb. van der Mel.

Op 27 Juni d.a.v. werd op het strand te Scheveningen een doopdienst

gehouden. Oud. J. R. Willey doopte Alida Geertruida Johanna Raben en Cornelia Antoinette Elizabeth Holtermans; door Oud. T. B. Ingram werden Johannes Josephus Koolhoven en Wilhelmina van Zelm gedoopt.

Wij verwelkomen deze nieuwe leden in de kudde van Christus en wenschen hun geluk met de door hen genomen stap. Ernstig hopen wij, dat zij den Meester zullen blijven dienen en Zijn voetstappen volgen, opdat deze intrede in het Koninkrijk van God slechts de aanvang moge zijn van hun reis naar de kroon van het Celestiale Koninkrijk.

Overmaasch zangkoor neemt deel aan uitvoering

In een op 10 Juni j.l. te Rotterdam gehouden uitvoering van het Rotterdamsch Conservatorium voor Muziek, verleende het koor der Overmaasche gemeente zijn medewerking en zong met orkestbegeleiding een fragment uit de opera „Rigoletto”.

ZENDINGSNIEUWS

Amsterdamsche M.Mannen voor de Radio

Zondagavond 21 Juni j.l. mocht het Amsterdamsche M.Mannen-kwartet met het liedje „'t Schilderke” meedoen in den V.A.R.A.-Royal amateurswedstrijd. Gekozen zijnde als één der besten, moest het Zaterdag 27 Juni weer optreden in Cinema Royal te Amsterdam, waar tevens dit lied per gramfoonplaat werd opgenomen, welke Vrijdag 3 Juli per radio is uitgezonden.

ONDER DE HOLLANDERS IN HET ROTSGBERGTE

De *Deseret News* van 10 Juni j.l. meldt, dat het 75-jarig bestaan der Nederlandsche Zending door de Hollanders in Utah in speciale conferentievergaderingen zou worden herdacht, en wel op 11 en 12 Juli in Ogden en op 18 en 19 Juli in Salt Lake City. De vereenigde Hollandsche koren van Ogden en Salt Lake zouden in die bijeenkomsten zingen, terwijl tevens voor deze gebeurtenissen speciale kindercoren georganiseerd zouden zijn.

PRIESTERSCHAPSLESSEN VOOR JULI EN AUGUSTUS 1936

- 26 Juli. „Waarom een Kerk?” *Redelijke Theologie*, blz. 50-52.
- 2 Augustus. „De quorums in het Priesterschap.” Zie voor verwijzingen *Priesterschapsstudies*, blz. 16 en 23 en *Artikelen des Geloofs*, aant. 7, blz. 165.
- 9 Augustus. „Uitoefening van priesterlijk gezag.” Zie *Priesterschapsstudies*, blz. 23-24.
- 16 Augustus. „De bediening van het Avondmaal”, Zie blz. 139, 140, 143 en 144 van *Artikelen des Geloofs*.
- 23 Augustus. „De Goden van deze aarde.” *Redelijke Theologie*, blz. 37-40.
- 30 Augustus. „Wie was Melchizedek?” Zie blz. 20-21 van *Priesterschapsstudies*.
- Vóór den 25en — Huisbezoekrapportvergadering en behandeling van de huisbezoekles voor September.

VAN DE REDACTIE

De conferentie van zendingspresidenten te Berlijn

Dit jaar waren wederom de presidenten der Europeesche Zendingen van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen door President Merrill opgeroepen, te Berlijn in een conferentie bijeen te komen. De vergaderingen vingen aan op Donderdag 11 Juni, op het ruime kantoor van de Duitsch-Oostenrijksche Zending. Door de presidenten der verschillende zendingen werd rapport uitgebracht. In de meeste landen van Europa is een vooruitgang in den groei der Kerk te bespeuren. Dit valt af te leiden uit de stijging in het doopelingenaantal, meerdere aanwezigheid in vergaderingen, en het bouwen van nieuwe vergaderzalen in Engeland, Denemarken en België.

Bij zijn terugkeer vanuit die conferentie nam iedere zendingspresident vaste plannen mede ter toekomstige verbetering der zending, waarover hij presideert. De Nederlandsche Zending is bereid, overeenkomstig deze raadgevingen te handelen en er haar voordeel mede te doen. Onderstaand volgen de doeleinden, welke wij in de naaste toekomst beoogen :

Een grootere uitbreiding van lokaal beheer in de Kerk ; dat is, meer gemeenten en districten en hulporganisaties moeten onder plaatselijk leiderschap komen.

Door de geheele Zending zal het nieuwe over de gansche Kerk doorgevoerde plan betreffende de Priesterschap-Zondagsschool worden ingesteld.

De Priesterschap moet actiever worden en leiderschap uitoefenen.

In iedere gemeente moeten bouwfondsen worden opgericht, in uitzicht naar den dag, waarop iedere gemeente een eigen schoone kerkzaal zal bezitten.

Het optrekken van het eerste kerkgebouw, waarin door de Kerk voorzien.

Er zal een grootere studie worden gemaakt van en meer nadruk worden gelegd op het *Boek van Mormon* als het centrale punt van de geopenbaarde waarheden der laatste dagen.

Laat ons er op toezien, dat wij ons deel bijdragen, teneinde doeleinden te bereiken, welke de Kerk in Nederland zullen sterken en heden het bouwen van Zion in Europa zullen bijstaan.

Woensdagavond, 5 Augustus 1936, biedt ons in het NUTSGEBOUW, Oppert 81, Rotterdam, een grootsch schouwspel in vier deelen, getiteld »Het Licht der Waarheid«, zulks ter herdenking van het 75-jarig bestaan der Nederlandsche Zending van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. In muziek, spreken en een schouwspel zullen God's handelingen met Zijn kinderen op aarde in deze en de vroegere bedeeing worden weergegeven.

Bovendien zullen wij zijn vereerd met een bezoek van
PRESIDENT JOSEPH F. MERRILL

een lid van den Raad der Twaalven van de Kerk, die eveneens den vergaderden met woorden van raad en aanmoediging zal toespreken.

Maakt nu reeds Uw plannen voor deze grootsche gebeurtenis. Doch komt niet alleen – brengt Uw vrienden en bekenden mede, opdat zij zich met U kunnen verheugen in al hetgeen U hebt mogen ontvangen.

Wij zien U dus allen op :

5 AUGUSTUS

IN HET NUTSGEBOUW

N.M. 8 UUR

ROTTERDAM.

JEZUS DE CHRISTUS

(Les voor Ouders- en Evangelieleerklas)

Voor 1en en 2en Zondag in Augustus 1936.

(Vervolg)

HOOFDSTUK XIX.

»Hij sprak tot hen vele dingen door gelijkenissen«

Gedurende den tijd van Christus' bediening, welken wij tot dusver hebben besproken, nam Zijn vermaardheid voortdurend toe vanwege de autoriteit, waarmede Hij sprak en door de machtige werken, welke Hij verrichtte. Zijn bekendheid was zoodanig geworden dat, waar Hij ook heenging, groote menigten Hem volgden. Soms drongen de menschen zoo, dat men Hem in Zijn bewegingen belemmerde, enkelen met een verlangen, meer van de nieuwe leer te hooren, anderen om aan Zijn voeten

te pleiten voor verlossing van lichamelijke en andere ziekten; en velen waren er, die zulk een geloof hadden dat wanneer zij Hem slechts konden bereiken of zelfs den zoom van Zijn kleed aanraken, zij genezen zouden worden.¹⁾ De eenige uitwerking van het verlangen der menschen, welke hen er toe bracht, zich rondom Hem heen te verdringen was, dat het zeer moeilijk indien niet onmogelijk was, op sommige tijden doeltreffend een toespraak te houden. Zijn gewoonlijke plaats voor openlucht-onderwijs, wanneer Hij in de nabijheid van de zee of het meer van Galilea vertoefde, was de oever; en ook daar dromden de menigten heen om Hem te hooren. Op Zijn verzoek hadden de discipelen een „scheepje” in orde gemaakt, dat aan den oever in gereedheid werd gehouden²⁾; en het was Zijn gewoonte, in de boot te zitten op korten afstand van de kust en tot het volk te prediken, zooals Hij dat reeds eerder gedaan had in de dagen, toen hij de gekozen visschers riep, hun netten te verlaten en Hem te volgen.³⁾

Bij één zulk een gelegenheid gebruikte Hij een onderwijsmethode, welke voordien Zijn leering nog niet had gekenmerkt; deze bestond in het gebruik van gelijkenissen⁴⁾ of eenvoudige verhalen, om Zijn leerstellingen toe te lichten. Enkelen er van zullen wij hier in het kort bespreken in de volgorde, welke voor de behandeling het meest geschikt is en welke naar ons beste weten de volgorde is, waarin zij werden gegeven.

»Een zaaier ging uit om te zaaien«

De eerste in de gebruikte volgorde is de Gelijkenis van den Zaaier. Het is een schitterend voorbeeld van al de gelijkenissen van onzen Heere, om haar groote innerlijke waarde bijzonder waardevol en omdat wij door den goddelijken Maker een duidelijke uitlegging er van bezitten. Dit is het verhaal:

„Ziet, een zaaier ging uit om te zaaien. En als hij zaaide, viel een deel van het zaad bij den weg; en de vogelen kwamen en aten dat op. En een ander deel viel op de steenachtige plaatsen, waar het niet veel aarde had; en het ging terstond op, omdat het geene diepte van aarde had. Maar als de zon opgegaan was, zoo is het verbrand geworden; en omdat het geen wortel had, is het verdord. En een ander deel viel in de doornen; en de doornen wiesen op en verstikten het. En een ander deel viel in de goede aarde en gaf vrucht; het een honderd-, het ander zestig-, en het ander dertigvoud. Wie ooren heeft om te hooren, die hoore”.⁵⁾

Deze nieuwe methode van onderwijs, dit afstappen van des Meesters vroegere wijze van leerstellige verklaring, bracht zelfs de toegewijdeste der discipelen aan het verwonderen. De Twaalven

¹⁾ Mark. 3:10; vergelijk Matth. 9:20, 21; 14:36; Mark. 6:56; Luk. 6:19.

²⁾ Mark. 3:9.

³⁾ Luk. 5:10; zie hoofdstuk 14.

⁴⁾ Aanteekening 1.

⁵⁾ Matth. 3:3-9; vergelijk Mark. 4:3-9; Luk. 8:5-8.

en enkele anderen kwam naar Jezus toe, toen Hij zich van de menigte had afgezonderd en vroegen, waarom Hij op deze manier tot het volk had gesproken en wat de beteekenis van deze bijzondere gelijkenis was. Het antwoord van onzen Heere op het eerste gedeelte hunner vraag zullen wij aanstonds behandelen; aangaande het tweede vroeg Hij: „Weet gij deze gelijkenis niet? en hoe zult gij al de gelijkenissen verstaan?”¹⁾ Aldus toonde Hij de eenvoudigheid van deze, de eerste Zijner gelijkenissen aan, te zamen met haar eigenaardig en fundamenteel karakter en gaf tezelfder tijd te kennen, dat in den loop Zijner leeringen andere gelijkenissen zouden volgen. Toen gaf Hij de uitlegging:

„Gij dan, hoort de gelijkenis van den zaaier. Als iemand dat woord des koninkrijks hoort, en niet verstaat, zoo komt de booze, en rukt weg hetgeen in zijn hart gezaaid was: deze is degene, die bij den weg bezaaid is. Maar die in de steenachtige plaatsen bezaaid is, deze is degene, die het woord hoort en dat terstond met vreugde ontvangt; doch hij heeft geenen wortel in zichzelf, maar is voor een tijd; en als verdrukking of vervolging komt, om des woords wil, zoo wordt hij terstond geërgerd. En die in de doornen bezaaid is, deze is degene, die het woord hoort; en de zorgvuldigheid dezer wereld, en de verleiding des rijkdoms verstikt het woord, en het wordt onvruchtbaar. Die nu in de goede aarde bezaaid is, deze is degene, die het woord hoort en verstaat, die ook vrucht draagt en voortbrengt, de een honderd-, de ander zestig- en de ander dertigvoud.”²⁾

Verdere uitleg moge overbodig schijnen; een enkele raad met betrekking tot de persoonlijke toepassing van de vervatte les kan echter op zijn plaats zijn. Let wel op den hoofdtrek der geschiedenis, den al of niet voorbereiden toestand der aarde. Het zaad was hetzelfde, of het ook viel op goeden grond of slechten, op zachte aarde of tusschen steenen en distelen. De primitieve methode van zaaien, nog in vele landen gevolgd, bestaat uit den zaaier, die het graan met handenvol tegen den wind in gooit en zich daardoor een algeheele verspreiding er van verzekert.

Door de Galileesche velden liepen paden, door voeten van menschen en dieren platgetreden. Indien het zaad op zulke stukken grond zou vallen, kon het niet groeien; de vogels zouden de levende korrels, welke onbedekt en zonder wortel op den grond lagen, oppikken en weer andere graankorrels zouden vertrapt worden. Zoo zou het ook zijn met het zaad, dat op het verharde hart zou vallen; gewoonlijk kan het geen wortel schieten en Satan steelt het als een plunderende kraai weg, opdat niet één korrel er van misschien een spleet in den hardgetrapten grond zou vinden, wortel zou schieten en wellicht ontwikkelen.

Zaad, dat op ondiepen grond valt, waaronder een laag steen

¹⁾ Mark. 4:13.

²⁾ Matth. 13:18-23; vergelijk Mark. 4:13-20; Luk. 8:11-15.

of harde bodem, kan wortel schieten en korten tijd weelderig opgroeien; doch wanneer de wortels de ondringbare laag bereiken, verschrompelen ze, en de plant verdort en sterft, want de voedingrijke sappen zijn onvoldoende, wanneer er geen diepe aarde is.¹⁾ Zoo is het ook met den mensch, wiens ernst slechts oppervlakkig is, wiens energie wegzinkt, wanneer hinderpalen zich voordoen of tegenslag wordt ervaren; ofschoon hij eenigen tijd geestdrift toont, weerhoudt vervolging hem; hij wordt geërgerd²⁾ en volhardt niet. Het graan, gezaaid tusschen doornen en distelen, sterft spoedig door zijn verstikkenden groei; evenzoo met het menschelijk hart, gezet op rijkdommen en de verleidingen van plezier — ofschoon het het levend zaad van het Evangelie ontvangt, zal het geen oogst van goed graan voortbrengen, doch inplaats daarvan een verwarde massa schadelijk onkruid. De overvloed doornige distelen wijst op de geschiktheid van den grond voor een beteren oogst, indien slechts bevrijd van het belemmerende onkruid. Het zaad, dat in goede diepe aarde valt, vrij van onkruid en tot zaaien gereed, schiet wortel en groeit; de zonnehitte verzengt het niet, doch geeft het voorspoed; het wordt rijp en geeft den oogster overeenkomstig de rijkdom van den grond; enkele velden brengen dertig, anderen zestig en zelfs enkele honderd maal zoo veel graan voort als werd gezaaid.

Zelfs volgens de letterkundigen en beoordeeld naar de erkende maatstaf van redekundige constructie en logische rangschikking der gedeelten staat deze gelijkenis onder de voortbrengselen van haar soort op de eerste plaats. Ofschoon ons gewoonlijk bekend als de Gelijkenis van den Zaaier, kon de geschiedenis even veelzeggend worden aangeduid als de Gelijkenis van de Vier Grondsoorten. Het is de grond, waarop het zaad wordt geworpen, waarop de geschiedenis sterk onze aandacht vestigt en welke zoo passend het weke of verharde hart symboliseert, den zuiveren of den met doornen bezaaiden grond. Let wel op de grondsoorten, in opklimmende volgorde van hun vruchtbaarheid geven: 1) de vaste weg, het aan den kant van den weg gelegen pad waarop, behalve door een samenloop van toevallige omstandigheden, practisch neerkomend op een wonder, geen zaad kan wortel schieten of groeien; 2) de dunne laag aarde, welke een ondoordringbare rotslaag bedekt, waarin het zaad kan opschieten doch niet rijp worden; 3) het door het onkruid gehinderde veld, wel geschikt om een rijken oogst voort te brengen, doch de wildernis van distelen en doornen, en 4) de zuivere rijke aarde, ontvankelijk en vruchtbaar. Zelfs de grondsoorten, welke als goed worden aangemerkt, zijn verschillend in vruchtbaarheid, en brengen met vele tusschen-aantallen, dertig-, veertig-, zestig- of zelfs honderdvoudig voort.

Enkele Bijbelvertolkers hebben in deze schitterende gelijkenis

¹⁾ Aanteekening 2.

²⁾ Zie hoofdstuk XVIII en aant. 6 daarvan.

bewijs gevonden voor beslist fatalisme in het leven van personen, zoodat zij, wier geestelijke toestand is te vergelijken met het harde pad of den grond langs den weg, met den ondiepen grond op den rotsachtigen bodem, of met de verachte, met doornenbegroeide aarde, hopeloos en onherstelbaar slecht zijn; terwijl de zielen, die vergeleken kunnen worden met de goede aarde, beveiligd zijn tegen achteruitgang en onvermijdelijk vruchtbaar zijn voor goeden oogst. Laat men niet vergeten, dat een gelijkenis slechts een schets is, niet een schilderij, tot in bijzonderheden afgewerkt; en dat de uitgesproken of toegepaste overeenkomst in door gelijkenissen gegeven leering niet logisch en consequent de grenzen van het illustreerend verhaal kunnen te buiten gaan. In de besproken gelijkenis schildert de Leraar de verschillende soorten geestelijke ontvankelijkheid, welke onder de menschen bestaan en kenschetst met scherpe korthed een elk der vermelde soorten. Hij zegt of geeft niet aan, dat de harde grond aan den kant van den weg niet beploegd, geëgd, vruchtbaar en zodoende productief gemaakt kon worden; evenmin, dat de rotsachtige verhindering tot groei niet opgebroken en verwijderd kan worden of door daadwerkelijke toevoeging meerdere goede aarde kan worden verkregen; eveneens niet, dat de doornen niet konden worden ontworteld en hun vroegere plaats geschikt kon worden gemaakt tot steun voor goede planten. De gelijkenis moet worden bestudeerd in den geest van haar doel en verdraaide gevolgtrekkingen of uitbreidingen zijn ongemotiveerd. Een sterke beeldspraak, een treffende vergelijking, of een andere veelzeggende toespraak kan slechts dienstig zijn, wanneer redelijk toegepast; indien ze de grenzen der redelijke bedoeling te buiten gaan, zijn de beste zonder beteekenis of zelfs ongerijmd.

Aanteekeningen.

1. De eerste reeks gelijkenissen. Vele bijbelgeleerden houden het er voor, dat de zeven gelijkenissen, in het dertiende hoofdstuk van Mattheus opgeteekend, op verschillende tijden en tot verschillende menschen werden besproken en dat de schrijver van het eerste Evangelie ze ter vergemakkelijking van het weergeven heeft gegroepeerd met hunne belangrijkheid als voornaamste beschouwing. Voor deze bewering is eenige grond te vinden in Lukas' vermelding van enkele dezer gelijkenissen met afwijkende betrekking tot tijd en plaats; zoo worden de gelijkenissen van het Mosterdzaad en het Zuurdeesem gegeven (Luk. 13: 18, 21) als direct volgend op het genezen van de zieke vrouw en het bestraffen van den geveinsden overste. Hoewel wij moeten toestemmen, dat Mattheus bij de gelijkenissen, welke op dien dag werden uitgesproken, enkele van andere data kan hebben toegevoegd, is het waarschijnlijk, dat Jezus enkele Zijner gelijkenissen herhaalde, evenals Hij dit met andere leeringen deed en zodoende dezelfde les bij meer dan een gelegenheid gaf. Inderdaad is het een feit, dat iedere gelijkenis op zichzelf een les is, en haar hooge innerlijke waarde behoudt, hetzij beschouwd als een op zichzelf staand verhaal of in verband met weergegeven leerstellingen. Laat ons aan elk der lessen gehoor geven, welke meeningen de menschen ook aangaande de omstandigheden van het voor de eerste maal geven er van mogen verkondigen.

2. **Plaatselijke omgeving voor de gelijkenis van den zaaier.** — Dr. R. C. Trench haalt in zijn schitterend werk *Notes on the Parables of our Lord* (blz. 57, aant.) aan Dean Stanley's beschrijving aangaande de heerschede toestanden in de streek, waar de Gelijkenis van den Zaaier door Jezus werd gegeven; en daar er reden is te gelooven, dat de omgeving sinds de dagen van Christus slechts weinig veranderd is, wordt de beschrijving hier weergegeven: „Een lichte golving van den heuvel dicht bij de vlakte ontsluit direct tot in bijzonderheden en met een samenvoeging, welke ik me nergens anders dan in Palestina kan herinneren, iederen hoofdtrek van de groote gelijkenis. Daar lag het golvend korenveld, dat zich uitstreckte tot aan den waterkant. Daar was de platgetreden weg, welke er middendoor liep, zonder heining of heg, om te verhoeden, dat het vallend zaad hier of daar aan den kant van of op den weg zelf terecht kwam — hard door den voortdurenden tred van paard en ezel en den menschelijken voet. Daar was de „goede” rijke grond, welke het geheel van die vlakte en de omgeving onderscheidt van de naakte heuvelen elders en uitkomt aan het meer, en zonder verhindering een ontzaglijke hoeveelheid graan voortbrengt. Daar was de rotsachtige bodem aan den kant van den heuvel, hier en daar tusschen de korenvelden en zooals overal tusschen de grasachtige glooiingen te vinden. Daar waren de groote struiken doornen, de „nabk” welke zooals de vruchtboomen der meer landwaartsche gedeelten, te midden der golvende tarwe te voorschijn sprongen.”

(Wordt vervolgd).

KERKNIEUWS VAN OVERAL

President Grant spreekt tot de Heiligen in Samoa

Op Vrijdagavond, 19 Juni j.l., bevond President Heber J. Grant zich in de studio van de K.S.L. omroep te Salt Lake City en sprak tot de leden der Kerk, in een conferentie te Apia, Samoa, bijeengekomen. De leden in dat verafgelegen land en ook anderen op de Zuidzee-eilanden konden zijn geïnspireerde woorden hooren, omdat ze door de stations op dat gedeelte der aarde werden opgevangen en doorgezonden. Zekerlijk zien wij door deze voorvallen de vervulling der profetie aangaande het prediken van het Evangelie tot alle naties en met betrekking tot het feit, dat de tijd zou komen, wanneer groote menigten de stem der dienstknechten des Heeren zouden hooren en de naties in een dag bekeerd zouden worden.

President Roosevelt en de sociale voorzorgen der Kerk

Door President Franklin D. Roosevelt werden de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen woorden van lof gebracht voor haar onderneming, haar leden aan regeeringshulp te onttrekken en een plan te ontwerpen, waardoor de Kerkleden door productieven arbeid in eigen onderhoud kunnen voorzien en anderen steun verleen. (Zie *De Ster* van 1 Juli, blz. 215). Aldus luidt het rapport van Oud. Melvin J. Ballard van den Raad der Twaalven bij zijn terugkeer te Salt Lake City na door den President te Washington D.C. in audiëntie ontvangen te zijn. President Roosevelt zeide, dat deze prijzenswaardige en enorme onderneming alreeds zijn aandacht had en deelde verder mede, dat indien uitvoerbaar, dan toch zeker door deze Kerk, omreden zij een organisatie heelt, welke geen andere groep bezit.

Dit plan heelt de aandacht der geheele wereld op zich gevestigd en talrijke artikelen in nieuwsbladen en tijdschriften prijzen de Kerk voor haar onderneming. Onder de vooraanstaandste dezer artikelen zijn die, verschenen in *Time* ('s werelds grootste tijdschrift met een oplage van meer dan 600.000) de *Literary Digest*, *Christian Science Monitor*, *The New York Times*, *News Week* en de *Washington Post*. Uit de mededeelingen van deze bladen blijkt, dat men tot een ander begrip van het woord „Mor-

moon" komt dan polygamie of „vrouwenkaper". De wereld begint te ontwaken en te beseffen, dat de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen een machtige organisatie is met geestelijke en economische leerstellingen, welke de genezing voor huidige maatschappelijke kwalen beteekenen. Tot hun verbazing beginnen vele menschen in te zien, dat wat zij beschouwden als een Kerk van dweepers of een uitstervende organisatie, inderdaad leeft en de wereld den weg wijst tot economische en geestelijke redding.

Wederom zien wij, dat de tijd de rechtvaardiger der waarheid is en dat de door de wereld vertrapte waarheid ontzagwekkender en zegvierender dan ooit tevoren weer zal verrijzen.

HET BEZOEK VAN PRESIDENT JOSEPH F. MERRILL AAN NEDERLAND

Tijdens het bezoek van President Joseph F. Merrill aan Nederland zullen, naast de groote bijeenkomst, welke te Rotterdam zal worden gehouden, eveneens voorbereidingen worden getroffen voor de volgende openbare vergaderingen:

UTRECHT, DONDERDAG 6 AUGUSTUS, 8 UUR N.M.
GRONINGEN, VRIJDAG 7 AUGUSTUS, 8 UUR N.M.
AMSTERDAM, ZONDAG 9 AUGUSTUS, 6 UUR N.M.

Maakt deze mededeelingen aan alle leden der Kerk en hun vrienden bekend. Stelt zelf alles in het werk om aanwezig te zijn. Dit zal het laatste bezoek van President Merrill aan Nederland zijn; hij is van zijn arbeid in Europa ontslagen en zal in September weder naar Amerika vertrekken.

GENIET VAN MUZIEK EN OPBOUWING

KOMT ALLEN !!

ZEGT HET VOORT !!

Ook UW aanwezigheid zal tot
het welslagen dezer bijeen-
komsten bijdragen !!

INHOUD

Het woord der wijsheid van den Laterdaagschen Heilige	217
Voor jonge ogen	220
Gebeurtenissen in de Zending	222
Zendingsnieuws.	224
Onder de Hollanders in het Rotsgebergte	224
Priesterschapslessen voor Juli en Augustus 1936	224

Van de Redactie:	
De conferentie van zendingspresidenten te Berlijn . . .	225
Vergadering-aankondiging . . .	226
Jezus de Christus	226
Kerknieuws van overal	231
Het bezoek van President Joseph F. Merrill aan Nederland . . .	232